

BRYNHILDUR
BORGEBIRSDÓTTIR

7309
Bry
l.e.

BRYNHILDUR BORGELRSDÓTTIR

Listasafn Reykjavíkur
—Bokasafn—

LISTASAFN REYKJAVÍKUR
KJARVALSSTAÐIR
OKTÓBER–DESEMBER 1990

Brynhildur Porgeirs dóttir er í hópi ungra íslenskra myndlistarmanna sem vakið hafa verðskuldaða athygli á undansförnum árum. Höggmyndalist er hennar vettvangur. Gler, járn og steypa hennar efniviður. Með þann efnivið að vopni hefur henni tekist að opna okkur nýjar viddir inn í hinn óræða heim myndlistarinnar. Hún býður á horfendum að eignast þar sína hlutdeild hverjum og einum á eigin forsendum. En verkin tala sínu máli.

Íslendingum er það vegsauki að eiga súlikan fulltrúa lista hvort sem er hérlendis eða erlendis.

Menningarmálanefnd Reykjavíkurborgar fagnar heimsókn Brynhildar hingað á Kjarvalsstaði og biður gesti sýningarinnar vel að njóta.

Fyrir hönd menningarmálanefndar,

Hulda Valtýsdóttir, formaður.

Brynhildur Thorgeirs dóttir is one of a group of young Icelandic artists who have deservedly attracted public and critical acclaim in recent years. Her sculptures in glass, iron and concrete have succeeded in opening new dimensions into the complex world of pictorial art. They speak in a distinctive language of their very own, but invite a deeply personal engagement and response from everyone who beholds them.

It is an honour for the people of Iceland to be represented by an artist of such calibre, whether at home or overseas. The Cultural Committee of the City of Reykjavík welcomes Brynhildur Thorgeirs dóttir to Kjarvalsstadir and invites visitors to share and enjoy this exhibition of her work.

On behalf of the Cultural Committee of the City of Reykjavík,

Hulda Valtýsdóttir, chairman

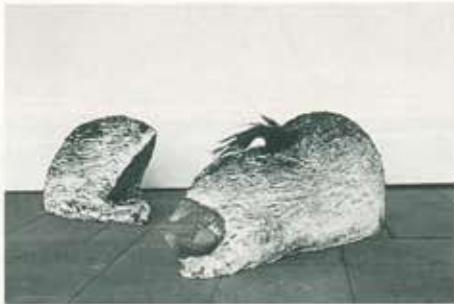
NÆRVERA/FJARVERA

Á síðastliðnum tveimur áratugum hafa orðið mikil umskipti í listinni og þá ekki síst hvað varðar höggmyndina. Arte Povera, Conceptlist, Minimalismi, Neo Conceptlist og alls kyns samsetningar hafa sprengt af sér allar áður þekktar hugmyndir og skilgreiningar á höggmyndalist, sem ef til vill er betra að nefna skúptúr svo langt er hún komin frá uppruna sinum. Frumleikinn hefur drifit listamenn áfram þar sem þeir annað hvort rannsaka innhverfa möguleika efnis og hluta, án beinna tengsla við hið ytra umhverfi eða þeir finna upp nýjar „myndir“ tengdar sögu og náttúrunni. Íslenskur skúptúr hefur ekki farið varhluta af þessari opnun listarinnar þar sem mismunandi stiltegundir fara samhliða.

Í byrjun 9. áratugarins opinberaði ung listakona höggmyndir sem vöktu undrun og hrifningu listunnenda, ekki síst vegna þess að verk hennar komu algjörlega á ská inn í íslenska höggmyndalist og menn áttu í erfiðoleikum með að rekja uppruna þeirra. Þetta voru lifraenir skúptúrar, furðufyrirbæri sem höfðu óskilgreinda stöðu í lífskeðjunni, en þó með sterka skirkotun í dýraheiminni. Brynhildur Þorgeirs dóttir hafði stundað nám við Myndlista- og handíðaskólanum í Reykjavík á árunum 1974-1978 og af praktískum ástæðum valið að ljúka teiknikennaraprófi. Skúptúrin var ekki hennar sérsvið og í raun kom hún að honum eftir nokkrum krókaleiðum. Að námi loknu lá leið hennar til Hollands líkt og algengt var með unga íslenska listamenn á þessum tíma, þar sem hún innritaðist í glerdeild Gerrit Rietveld Academie í Amsterdam. Þar hóf hún að gera skúptúr úr gleri. Síðar vann hún við Orrefors glerlistarskólanum í Orrefors í Svíþjóð árið 1980, en síðar það ár hvarf hún til Bandaríkjanna þar sem hún hefur verið búsett allan síðasta áratug ef frá eru talin tvö ár er hún dvaldi á Íslandi. Fyrstu tvö árin var hún við nám við California College of Arts and Crafts. Á þessum tíma var það glerið sem átti hug hennar, og þá ekki í hefðbundnum tilgangi heldur sem efni í tilraunir og nýsmiði. Í Bandaríkjunum, nánar tiltekið í Pilctuck Glass School, Stanwood, Washington, sem er bæði skóli og vinnustofur, fékk hún þau tækifæri sem hún hafði lengi leitað: að steypa gler á frjálsan og skapandi hátt. Í glersteypunni, með öllum þeim tilviljunum sem henni fylgja, uppgötvar/

Yfirlit af sýningu í
Nýlistasafninu í Reykjavík
From an exhibition at the
Living Art Museum, Reykjavík
1983

Sunna og Kommi/Sunna and Kommi

a) 40 x 36 x 68 cm, b) 52 x 50 97 cm.

1985

Gips, gler, litaduft, hrosshár/Plaster, glass, pigment, horsehair

Axel/Axel

202 x 5 x 93 cm.

1983

Blönduð tækni (gler, hrosshár, hvalsskiði, sandur/lakk)

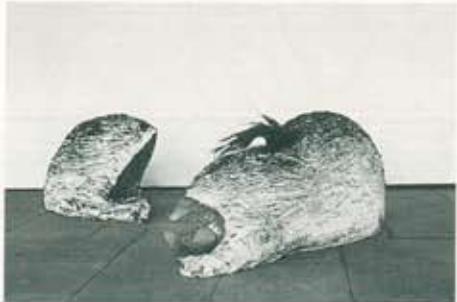
Multi-media (glass, horsehair, baleen, sand/paint)

skapar Brynhildur form sem síðar áttu eftir að verða grunnurinn að hennar persónulega formheimi. Glerið gaf henni grunnform sem hún spann síðan við steypu og járni og fram uxu skulptúrar/figúrur sem strax tóku á sig furðu sjálfstæða mynd og raunar enn fremur líf.

Likt og upphafið bendir til voru verk hennar á þessum árum (1982-1983) öðrum þraði hugleiðing um form og efni: gler, steypu og járn, sem listakonan raðar eða bræðir saman. Steypumassinn borinn uppi af örfinum glerplötum glatar eðlisþyngd sinni. Steypan svifur og glerið virkar sem stál. Öllum hefðbundnum efniseiginleikum virðist öfugsnúið.

En vilji listakonunnar er enn fremur að umbreyta efni i annað ástand og sýn áhorfendum áður óþekktar táknafræðilegar merkingar. Myndir hennar eru enn fremur „dýr“ með þekkjanlegan búk og limi auk þess sem þau lúta greinilegri kynskiptingu: karldýr og kvendýr. Listakonan ákvarðar kyn verka sinna. Án þess að um sé að ræða visindalegar skilgreiningar þa er greinilegt að í verkinu „Sunna og Kommi“ frá árinu 1985 er kvendýrið með hártoppinn stærra og meir ráðandi í ærslafullu rifrildi. Hver mynd lifir sinu sjálfstæða lífi, en þó sjáum við í fyrrnefndu verki (og reyndar í fleiri verkum líkt og „Axel“, frá árinu 1983) að verk hennar hafa oft beinar skírskotanir í ákveðnar persónur eða atburði. Myndir hennar eða furðufyrirbæri hafa því oft til að bera ákveðið viðmót frekar en útlistun á einstaklingum, líkt og sjá má í nafnlausu verki frá árinu 1985, þar sem í öðru „dýrinu“ mótar fyrir haus, búk og jafnvel fjórum fótum þó svo að verkið sé massift, og í hinu „dýrinu“ má merkja hártopp og rana/nef. Pessi fyrirbæri hafa óneitanlega ákveðinn óskilgreindan svip. Frásögnin er því oft í fjarverunni sem umleikur hlutinn. Að gefa eithvað í skyn verður því afgerandi hluti af myndveröld Brynhildar. Styrkleiki þessarar frásagnar eykst þegar listakonan stefnir saman tveimur eða fleiri fyrirbærum; þannig virkjar hún enn fremur rýmið, sem bindur saman og framkallar óskilgreindar merkingar.

Þegar fjallað er um form og fagurfræði í verkum Brynhildar er ekki úr veki að hafa í huga að einmitt á þeim tíma sem hún var að skapa þessi verk er pönkið í algleymingi á Íslandi, menningaráfstaða sem var listakonunni ekki að öllu leyti ókunn. Pönkið virkaði ekki síst sem menningar- og fagurfræðileg storkun, leið til að ganga fram af hefðbundnum gildum og til að brjóta nýjar leiðir. Allt var gert til að snúa út úr borgaralegri fagurfræði og bjóða upp á formlegar og efnislegar samsetningar sem væru sem mest örandi. Brynhildur var meðvituð um

Sunna og Kommi/Sunna and Kommi

a) 40 x 36 x 68 cm, b) 52 x 50 97 cm.
1985

Gips, gler, litaduft, hrosshár/Plaster,
glass, pigment, horsehair

Axel/Axel

202 x 5 x 93 cm.
1983

Blönduð taekni (gler, hrosshár,
hvalsskiði, sandur/lakk)
Multi-media (glass, horsehair, baleen,
sand/paint)

skapar Brynhildur form sem síðar áttu eftir að verða grunnurinn að hennar persónulega formheimi. Glerið gaf henni grunnform sem hún spann síðan við steypu og járn og fram uxu skulptúrar/figúrur sem strax tóku á sig furðu sjálfstæða mynd og raunar enn fremur lif.

Likt og upphafið bendir til voru verk hennar á þessum árum (1982-1983) öðrum þræði hugleiðing um form og efni: gler, steypu og járn, sem listakonan raðar eða braðoir saman. Steypumassinn borinn uppi af örfinum glerplötum glatar eðlisþyngd sinni. Steypan svifur og glerið virkar sem stál. Öllum hefðbundnum efniseiginleikum virðist öfugsnúið.

En vilji listakonunnar er enn fremur að umbreyta efni í annað ástand og sýn áhorfendum áður óþekktar táknfræðilegar merkingar. Myndir hennar eru enn fremur „dýr“ með þekkjanlegan búk og limi auk þess sem þau lúta greinilegri kynskiptingu: karldýr og kvendýr. Listakonan ákvarðar kyn verka sinna. Án þess að um sé að ræða visindalegar skilgreiningar þá er greinilegt að í verkinu „Sunna og Kommi“ frá árinu 1985 er kvendýrið með hártoppinn stærra og meir ráðandi í ærslafullu rifrildi. Hver mynd lífir sinu sjálfstæða lifi, en þó sjáum við í fyr nefndu verki (og reyndar í fleiri verkum líkt og „Axel“, frá árinu 1983) að verk hennar hafa oft beinar skirkotanir í ákveðnar persónur eða atburði. Myndir hennar eða furðufyrirbæri hafa því oft til að bera ákveðið viðmót frekar en útlistun á einstaklingum, líkt og sjá má í nafnlausu verki frá árinu 1985, þar sem í öðru „dýrinu“ mótar fyrir haus, búk og jafnvel fjórum fótum þó svo að verkið sé massift, og í hinu „dýrinu“ má merkja hártopp og rana/nef. Þessi fyrirbæri hafa óneitanlega ákveðinn óskilgreindan svip. Frásögnin er því oft í fjarverunni sem umleikur hlutinn. Að gefa eitthvað í skyn verður því aferandi hluti af myndveröld Brynhildar. Styrkleiki þessarar frásagnar eykst þegar listakonan stefnir saman tveimur eða fleiri fyrirbærum; þannig virkjar hún enn fremur rýmið, sem bindur saman og framkallar óskilgreindar merkingar.

Þegar fjallað er um form og fagurfræði í verkum Brynhildar er ekki úr vegi að hafa í huga að einmitt á þeim tíma sem hún var að skapa þessi verk er pönkið í algleymingi á Íslandi, menningaráfstaða sem var listakonunni ekki að öllu leyti ókunn. Pönkið virkaði ekki síst sem menningar- og fagurfræðileg storkun, leið til að ganga fram af hefðbundnum gildum og til að brjóta nýjar leiðir. Allt var gert til að snúa út úr borgaralegri fagurfræði og bjóða upp á formlegar og efnislegar samsetningar sem væru sem mest ögrandi. Brynhildur var meðvituð um

bennan möguleika þegar hún notar ýmis efni líkt og hrosshár og steypu í verkinu „Hún“ frá árinu 1987 til að framkalla neikvæð andsvör hefðbundinna listunnenda. Tengslin við pónkið eru enn fremur auðsæ i formrænu samhengi þegar við skoðun „hárgreiðslu“ viðkomandi fyrirbæra, og minnumst þess hvernig listkonan þróaði sjálf á móta prófil. Þetta kemur enn fremur vel fram í verkinu „Axel“ frá árinu 1983, en listakonan gerði sér ekki grein fyrir því fyrr en eftir að verkið „væri af“ viðkomandi. Á þessum tima var hún sjálf hluti af skúptúrum sínum og þeir hluti af lifinu.

Þetta gagnrýna menningarlega viðhorf - sem er í raun einkennandi fyrir alla nýsköpun - sem fram kemur í verkum hennar er ekki síst að finna í formrænu inntaki, þar sem glerbrot og oddar ógna umhverfinu og rista á allar þekktar fagurfrædilegar reglur og samþykktir. Fegurðin er oddhvöss og ógnandi, þrátt fyrir að listakonan segi að þessi fyrirbæri séu hin bestu skinn! Við þurfum aðeins að lita á verk líkt og „Nafnlaust“ frá árinu 1983, „Nafnlaust“ frá árinu 1984, „Lady“ frá árinu 1986 og „Hervör“ frá árinu 1987; hér er ekki um að ræða pólitiskar ógnir eða félagslegt samsæri, heldur fyrst og fremst uppgjör við staðlaða, áferðarfagra listmennt sem sett er fram í ákveðnum hlutföllum og hrynjandi.

Á síðastliðnum tveimur árum hafa verk Brynhildar orðið mildari. Formin eru ekki lengur oddhvöss heldur ávöll og innhverf, líkt og í „nafnlausu verki“ í eigu Listasafns Reykjavíkur frá árinu 1988. Þar er samruni glers og steypu mun heilsteyptari en ádur var. Skirskotanir þessarra verka hafa færst frá dýrum yfir í landið. Segja má að Brynhildur hafi vitjað uppruna síns í þessum landslagsverkum, þar sem listakonan er fædd og uppalin í sveit fram til um 16 ára aldurs. Þetta kemur einkar skýrt fram í þeim „landslagsverkum“ sem hún hefur unnið á þessu ári. Hér þróar hún ádur fram komnar hugmyndir um rýmið og leitast við að framkalla umfram allt ákveðið andrúmsloft með afgerandi sviðssetningu viðkomandi forma. Þetta eru rýmisverk - installationir - þar sem hún nýtir einnig lýsingu til að magna áhrif verkanna. Líkt og endra nær er það áhorfandinn sem á síðasta orðið í merkingarmyndun verksins.

Formrænt séð getum við sagt að listakonan vinni líkt og náttúran, frekar en að hún endurgeri ákveðið landslag. Steinar eru rúnnaðir líkt og af völdum lofts eða vatns, og við erum ekki viss um hvort þeir séu á landi eða neðansjávar. Enn erum við stödd andspænis „fjarverunni“ sem áhorfandinn skynjar og túlkar.

Pótt fólk hafi átt í erfiðleikum með að staðsetja verk Brynhildar í

Nafnlaus/Untitled

a) 130 x 80 x 150 cm, b) 110 x 90 x 140 cm.
1985
Steinsteypa, gler, hrosshár/Concrete,
glass, horsehair

Hún/She

90 x 45 x 152 cm.
1987
Steinsteypa, gler, hrosshár,
lakk/Concrete, glass, horsehair, paint

upphafi, þá er list hennar greinilegur hluti af langri og viðamikilli listhefð þar sem myndefnið liggar utan við raunveruleikann, án þess þó að slita alfarið tengslin við hann. Furðufyrirbaeri Brynhildar eiga sér vafalitið fjarskylda frændur í verkum Moore, Calder og Miró. Þá hefur list hennar til að bera tengsl við surrealismann, ekki síst vegna leiksins og frelsisins til ummyndunar. Verk hennar eru oft launfyndin ef ekki háðsk og kaldhæðin.

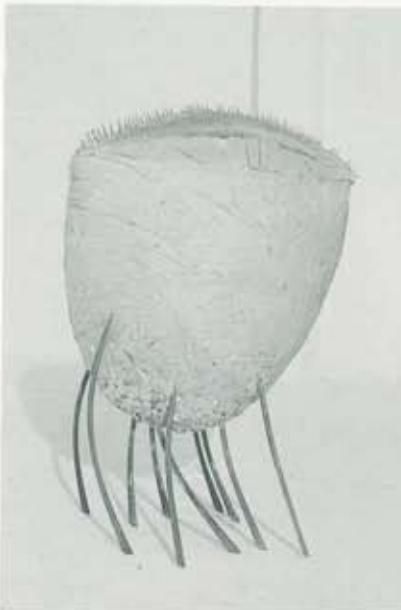
En víst er að Brynhildur hefur markað sér persónulega braut innan skúlptúrsins, sem byggist umfram allt á efninu (gler, steypa, járn), sögunni og ekki síst tengslum hennar við náttúruna. Hún hefur fundið upp myndmál eða kerfi þar sem hún á yfirvegaðan hátt nýtir þá möguleika sem henni bjóðast. List hennar síðastliðinn áratug er því óvenju samfelld þó svo að við merkjum nýja sköpun og upplifun í hverju verki.

Gunnar B. Kvaran

PROXIMITY/DISTANCE

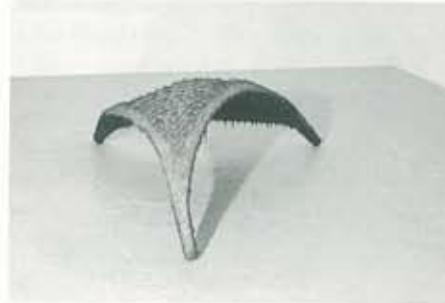
Sculpture, as much as other branches of the visual arts, has witnessed sweeping transformations over the past two decades. Arte Povera, Concept Art, Minimalism, Neo-Concept Art and countless hybrid genres have shaken off accepted concepts and definitions of the nature of sculpture, removing it far from its original association with the carved figure. Motivated by the quest for originality, sculptors have explored the introspective possibilities of material and objects without direct relation to their external environment, or have devised new visual representations related to history and nature. Icelandic sculpture has not been left untouched by the way this branch of art has opened up to embrace and incorporate a mixture of different styles.

In the early 1980s, admiration and wonder greeted the debut works unveiled by a young sculptress, for their completely lateral approach to established Icelandic sculpture which defied attempts to identify their genesis and context. They were biotic sculptures, bizarre phenomena occupying an undefined position in the ecocycle but with strong allusions to the animal kingdom. Brynhildur Thorgeirsdóttir had studied at the College of Art and Handicrafts in Reykjavík from 1974-78, and qualified as a drawing teacher for practical reasons. Sculpture was not her specialist field and she really only entered it by a roundabout way. On graduating she headed for the Netherlands like so many Icelandic artists at that time, enrolled at the glass art department of the Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam, and began working in glass sculpture. She worked at the Orrefors Glass School in Sweden in 1980, and later the same year moved to the US, where she settled permanently after two years of study at the California College of Arts and Crafts. At this time she was captivated by glass, not in the conventional design sense but for experimentation and innovation. It was in the US, at the combined school and studio of the Pilctuck Glass School, Stanwood, Washington, that she finally found an opportunity to engage in free-form creative glass sculpture. In the medium of glass sculpture, with all its coincidences, Thorgeirsdóttir discovered and created forms which would later serve as the basis for her personal, formal world. Glass gave her a

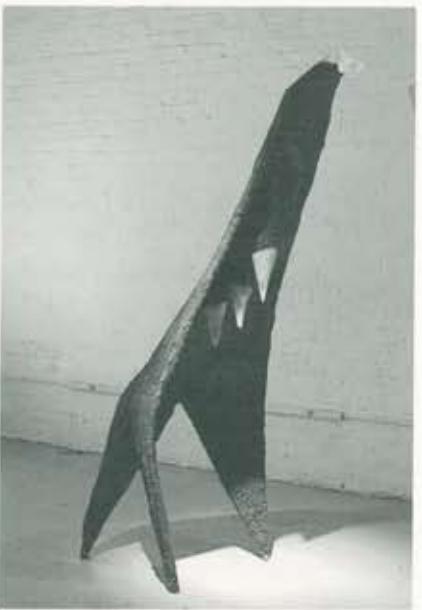
Nafnlaust/Untitled

75 x 25 x 55 cm.
1982-83
Steinsteypa, gler, stál/Concrete, glass, steel
(I eigu Nýlistasafnsins/Owned by
Living Art Museum)

Nafnlaust/Untitled

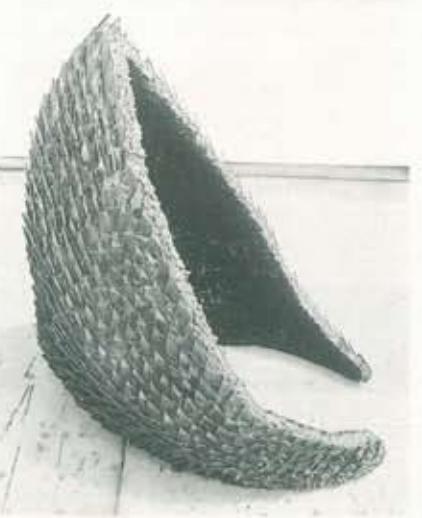
60 x 50 x 60 cm.
1984
Gler, silikon, lakk/Glass, silicon, paint

Lady/Lady

174 x 62 x 107 cm.
1986

Steinsteypa, gler,
sandur, lakk/Concrete, glass,
sand/paint

Hervör/Hervör

102 x 91 x 51 cm.
1987

Gler, silicon, lakk/Glass, silicon, paint

basic form to elaborate upon with concrete and iron and produce sculptures/figures which immediately assumed an astonishly independent character and even, in fact, life.

As their genesis suggests, Thorgeirsdóttir's works from 1982-83 were in part contemplations of form and material: glass, concrete and iron, arranged or fused by the sculptress herself. When supported by wafer-thin glass, massive concrete becomes weightless, hovers on glass which acts like steel. Materials assume the opposite of all their accepted properties.

But there is also a desire to transform the state of the material, to sweep the beholder into previously unknown semiological relations : her works are "creatures" as well, moreover "animals" with recognizable bodies and limbs and obeying a clear distinction into female and male gender, made by the artist herself. While not distinguished on scientific grounds, the female creature in "Sunna and Kommi" (1985) has a patently larger and more striking head of hair, wantonly ruffled. Every work lives its own independent life, although this example and others such as "Axel" (1983) frequently refer directly to specific people or events. Her works or bizarre phenomena tend to possess indefinite but recognizable features rather than individual characteristics, as shown by the untitled piece (1985) in which one creature gives the vague impression of a body, head and even four legs, despite the massive character of the work, and the other creature sports hair and a trunk or nose. There is often a narrative in the distance which encloses the object, making implication a decisive element in Thorgeirsdóttir's pictorial world. And the narrative is underscored by the way the sculptress brings two or more creatures together and activates the space which links them, in order to generate further connotations.

No consideration of form and aesthetics in Brynhildur Thorgeirsdóttir's work should ignore the fact that she created them in the heyday of punk in Iceland and was not entirely unaware of its cultural standpoints. Punk served as a cultural and aesthetic gesture of defiance, a means of trumping conventional values and forging new paths. Everything strove towards shaking off the bourgeois aesthetic and maximizing the provocation posed by combinations of forms and materials. Thorgeirsdóttir was conscious of this possibility in her use of various materials such as horsehair and concrete in the work "She" (1983) to provoke the conventional art-loving public into disapproval. The connections with punk are also clear in a formal context when we examine the "hairstyles" of the

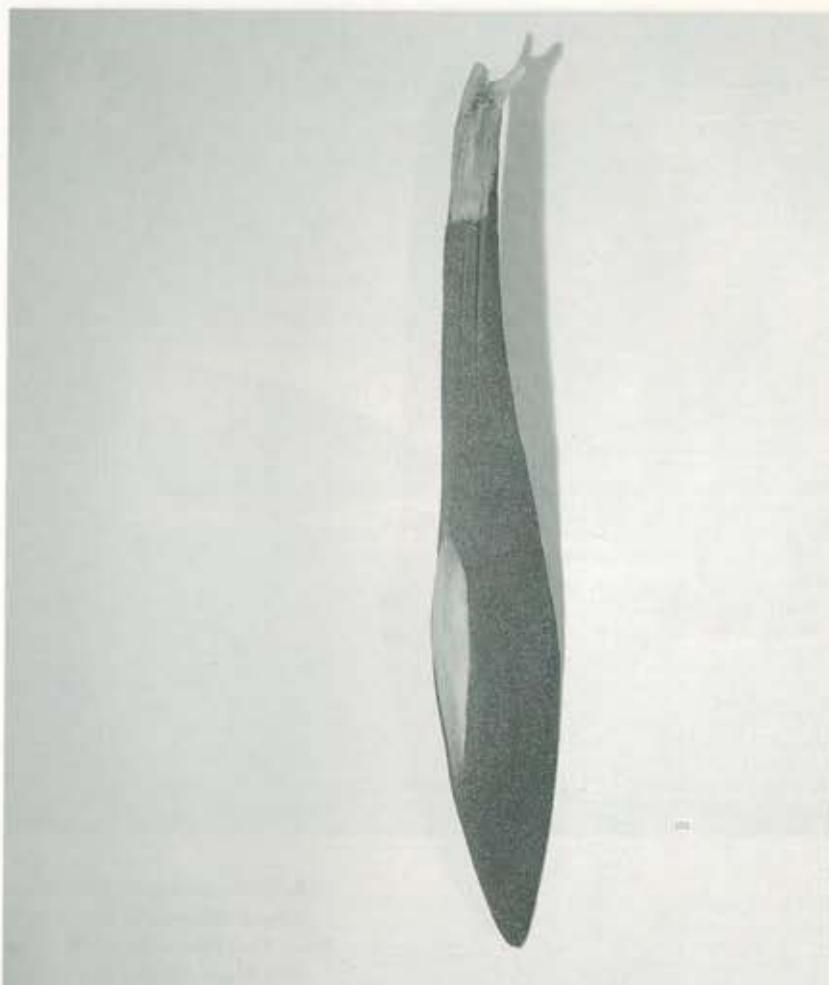
creatures and even recall the similar profile cultivated by the sculptress herself. This is also obvious in "Axel" (1983), whose subject she did not realize until after the work was completed. At this time, she herself was part of her sculptures, and they were part of life.

The critical cultural attitude - in fact a characteristic of all creative innovation - which appears in her work prevails in the formal content, with its fragments of glass and sharp edges menacing the environment, cutting across breaking all known aesthetic rules and protocols. Beauty is sharp and threatening, despite the artist's proclamations that these creatures are really quite loveable! We only need consider works such as "Untitled" (1983), "Untitled" (1984), Lady (1986) and Gunnlaði (1987), where we see not political threats or social conspiracies but primarily a showdown with standardized, kitsch art that is presented in fixed proportions, rhythm and settings.

In the past two years, Brynhildur Thorgeirsdóttir's works have mellowed. Her forms have changed from sharp to convex and introspective, as in the untitled work (1988) owned by the Reykjavík Municipal Museum. Her glass and concrete merge in a much smoother manner than before, and the allusions have shifted from creatures to the land. In effect Thorgeirsdóttir has returned to her roots in these landscape works, since she is born and bred in the countryside, where she lived until the age of 16. This is particularly apparent in the "landscapes" which she has produced this year. She develops earlier spatial concepts and strives above all to elicit a definite atmosphere through decisive settings of her respective forms. These are installations, since she also makes use of lighting to intensify their impact. As usual, it is the beholder who has the last word in engendering the work with signification.

From a formal aspect, the artist can be seen as working in the same way as nature, rather than reworking a given landscape. Stones are rubbed smooth as if by the action of wind and water and we are left in doubt as to whether the scene is on land or the seabed. Once again, we encounter the "distance" which the beholder of the work perceives and interprets.

Despite initial difficulties in identifying their art-historical context, Thorgeirsdóttir's works clearly form part of a long and far-reaching artistic tradition in which the pictorial subject lies beyond the realm of reality while never completely losing contact with it. Thorgeirsdóttir's bizarre menagerie undoubtedly has distant relatives in the works of Moore, Calder and Miro.

Nafnlaust/Untitled

178 x 18 x 28 cm.

1988

Steinsteypa, gler, sandur / Concrete,
glass, sand

(I eigu Listasafn Reykjavíkur/Owned
by Reykjavík Municipal Art Museum)

WIRKUNGSSTÄLLE
WIRKUNGSSTÄLLE

Yfirlit af sýningu i One Main Street Windows, Brooklyn, New York/From exhibition at One Main Street Windows, Brooklyn, New York
1990

She also shows connections with surrealism, not least in her playfulness and metamorphosing freedom. Her works are often subtly humorous, if not ironic or mocking.

Brynhildur Thorgeirsdóttir has definitely followed a personal course within the realm of sculpture, based above all on her materials (glass, concrete and iron), on history, and not least on her relationship with nature. She has invented a pictorial language or system whose possibilities she calculatingly exploits. Her art over the past decade is unusually homogeneous, even though we discern new creativity and experience in every work.

Gunnar B. Kvaran.

It is not always easy to define the specific character of Brynhildur Thorgeirsdóttir's art. She is a sculptor who uses a variety of materials, such as glass, concrete, iron and wood, and she has created a number of different types of objects. Some are more like traditional sculptures, while others are more like installations or environments. She has also worked with film and video, and has produced several books. Her work is often characterized by a sense of humour and irony, and it can be seen as a form of social commentary. She is interested in the relationship between people and their environment, and she often explores themes such as memory, history and identity. Her work is often site-specific, and it is often influenced by the location where it is installed. She has exhibited in many countries around the world, and her work is represented in numerous collections. She is considered one of the most important contemporary artists from Iceland, and she is highly regarded both at home and abroad.

**VERK
WORKS**

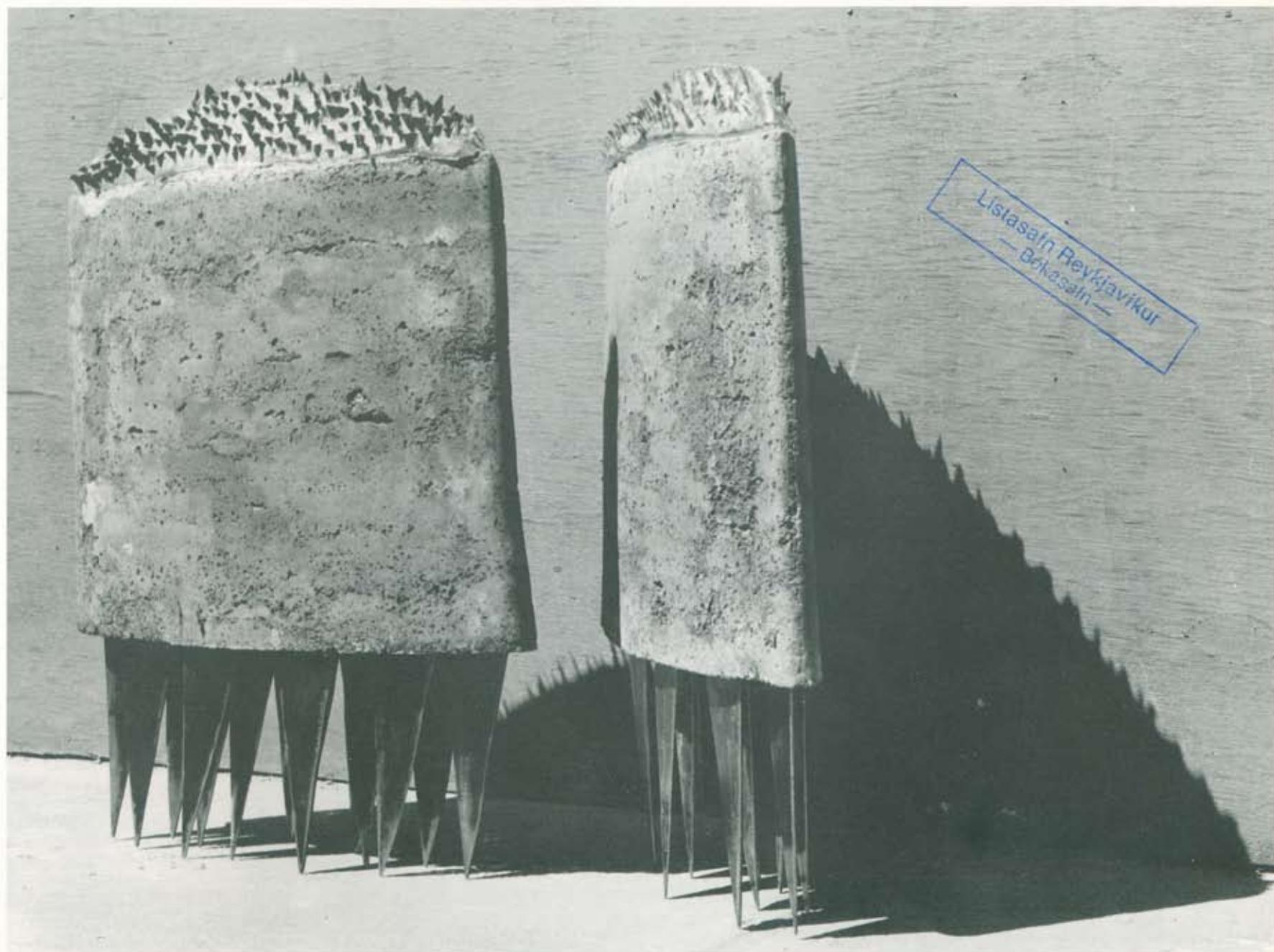

Verur/Beings

120 x 15 x 60 cm

1982-83

Steinsteypa, gler, stál / Concrete, glass, steel
(Í eigu Listasafns Reykjavíkurborgar / Owned by
Reykjavík Municipal Art Museum)

Nafnlaust / Untitled

80 x 15 x 60 cm

1982-83

Steinsteypa, gler, stál / Concrete, glass, steel
(Í eigu Listasafns Íslands / Owned by National
Gallery of Iceland)

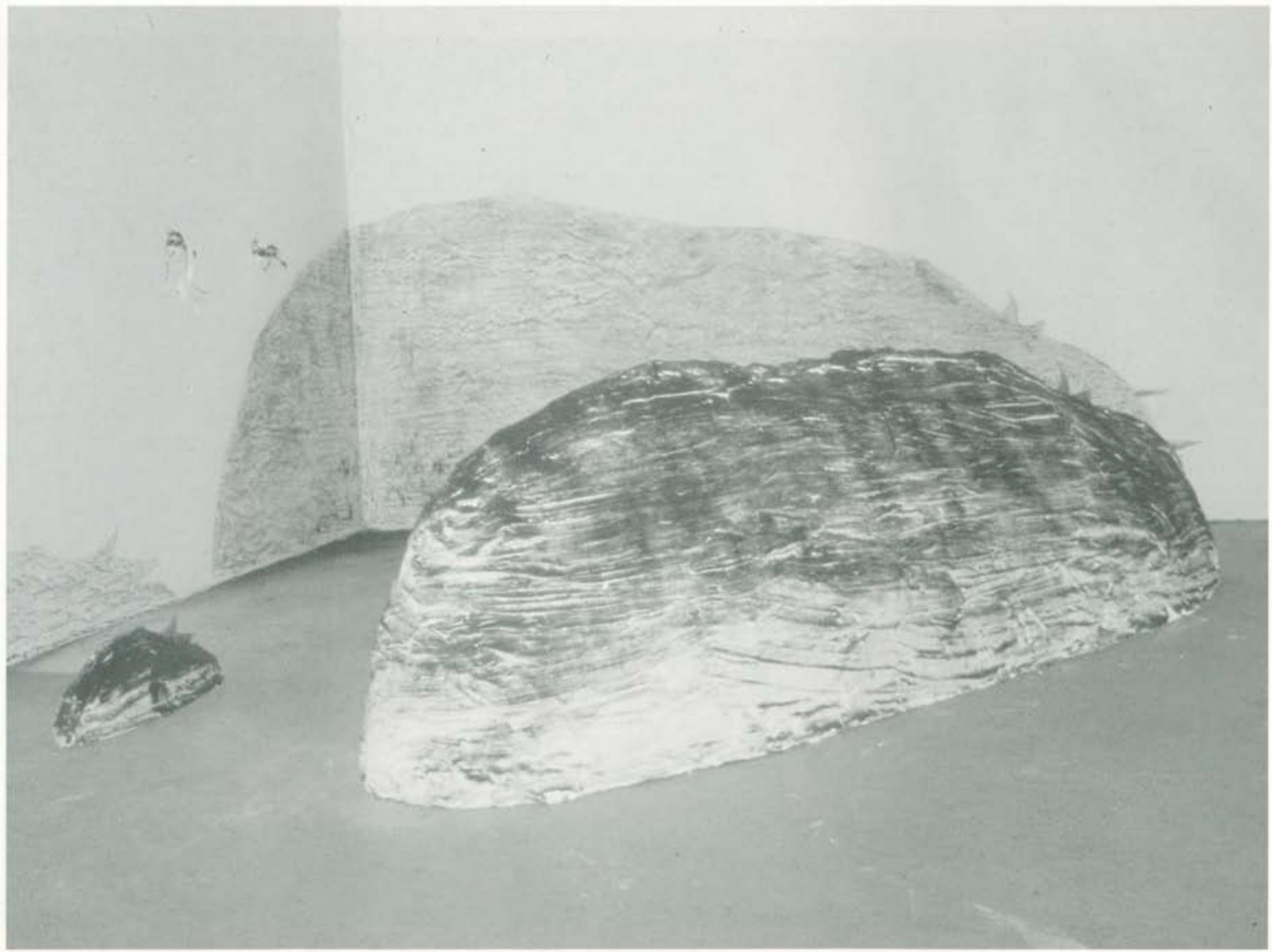

Nafnlaust / Untitled

70 x 300 x 150 cm

1983

Gips, gler, litaduft, krit / Plaster, glass, pigment, chalk

Hún / She

90 x 45 x 152 cm

1987

Steinsteypa, gler, hrosshár, lakk / Concrete, glass,
horsehair, paint

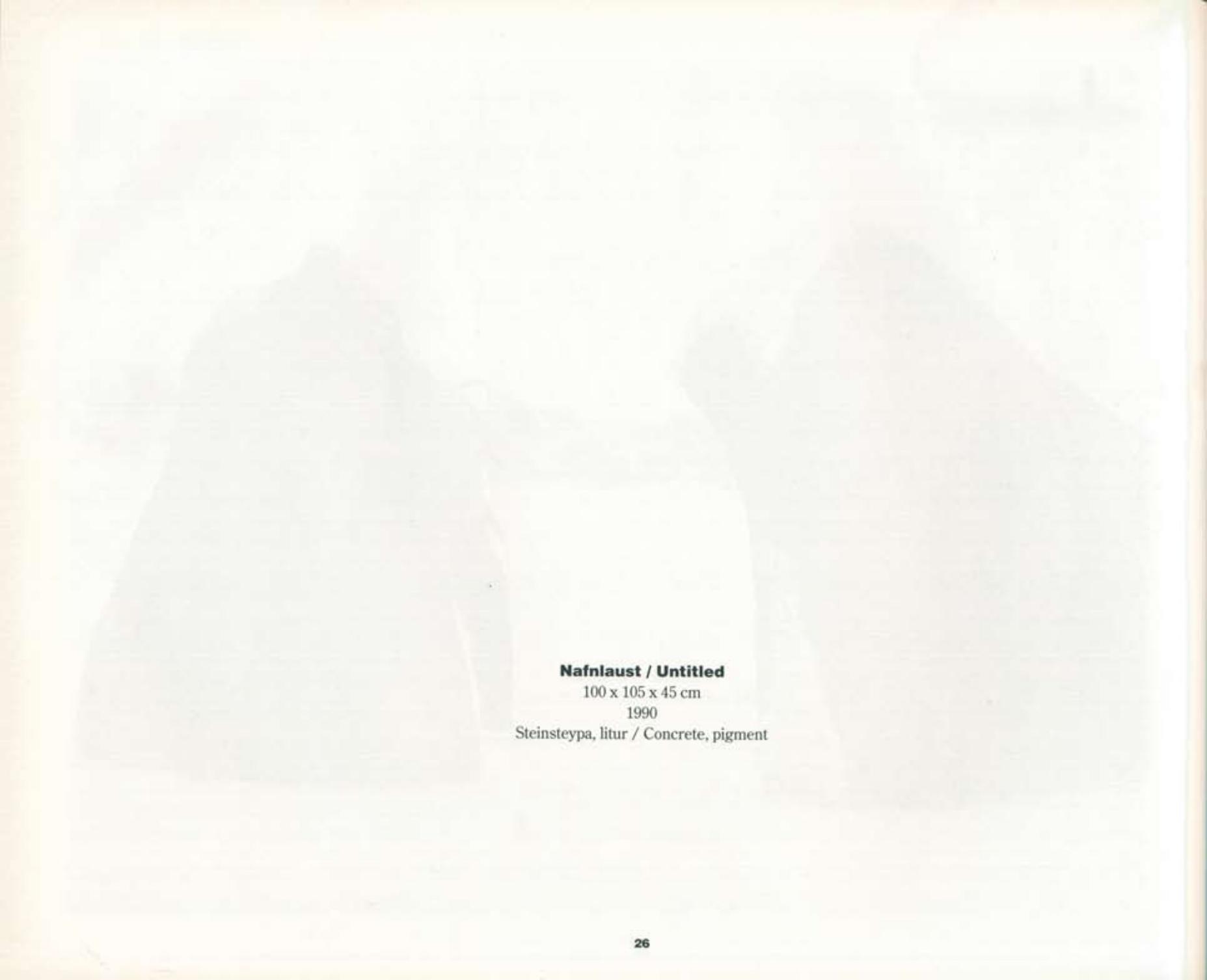
Nafnlaus / Untitled

a) 130 x 80 x 150 cm, b) 110 x 90 x 140 cm

1985

Steinsteypa, gler, hrosshár / Concrete, glass, horsehair

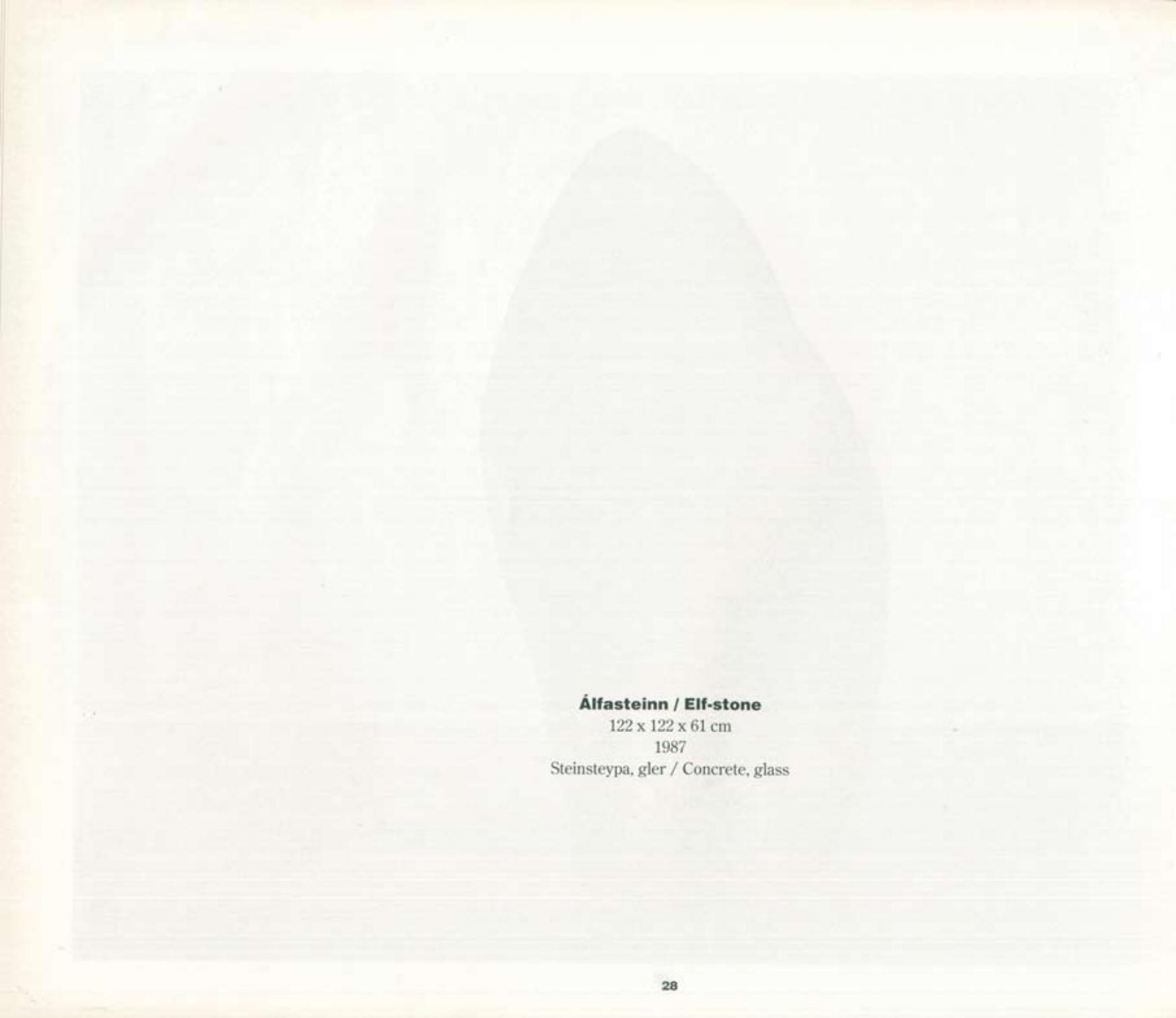
Nafnlaust / Untitled

100 x 105 x 45 cm

1990

Steinsteypa, litur / Concrete, pigment

Álfasteinn / Elf-stone

122 x 122 x 61 cm

1987

Steinsteypa, gler / Concrete, glass

**Yfirlit af sýningu í The New York
Experimental Glass Workshop, New York
/ From exhibition at The New York
Experimental Glass Workshop, New York**

1989

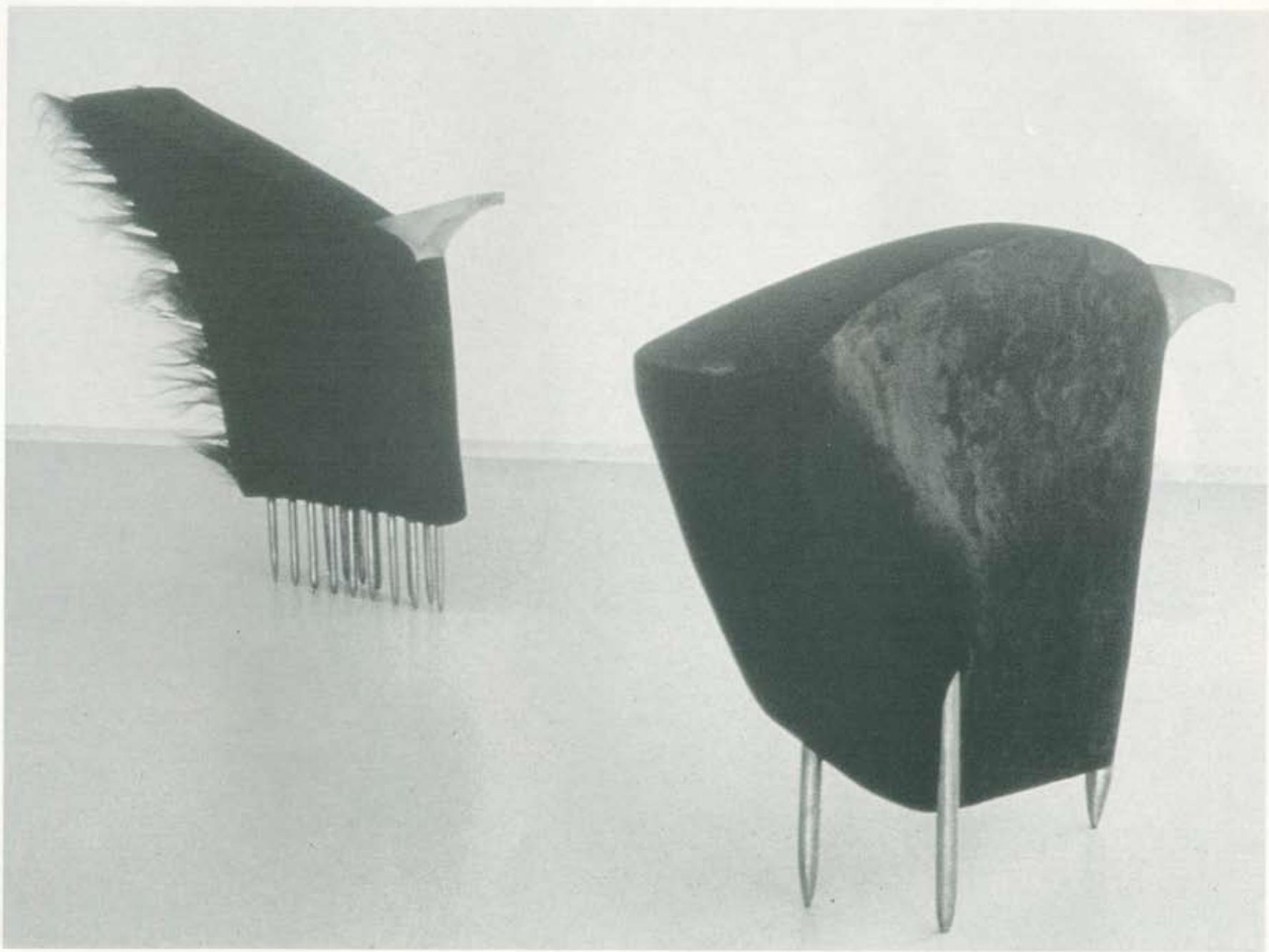

Riddarar IV og V / Knights IV and V

a) 105 x 28 x 145 cm, b) 98 x 32 x 122 cm

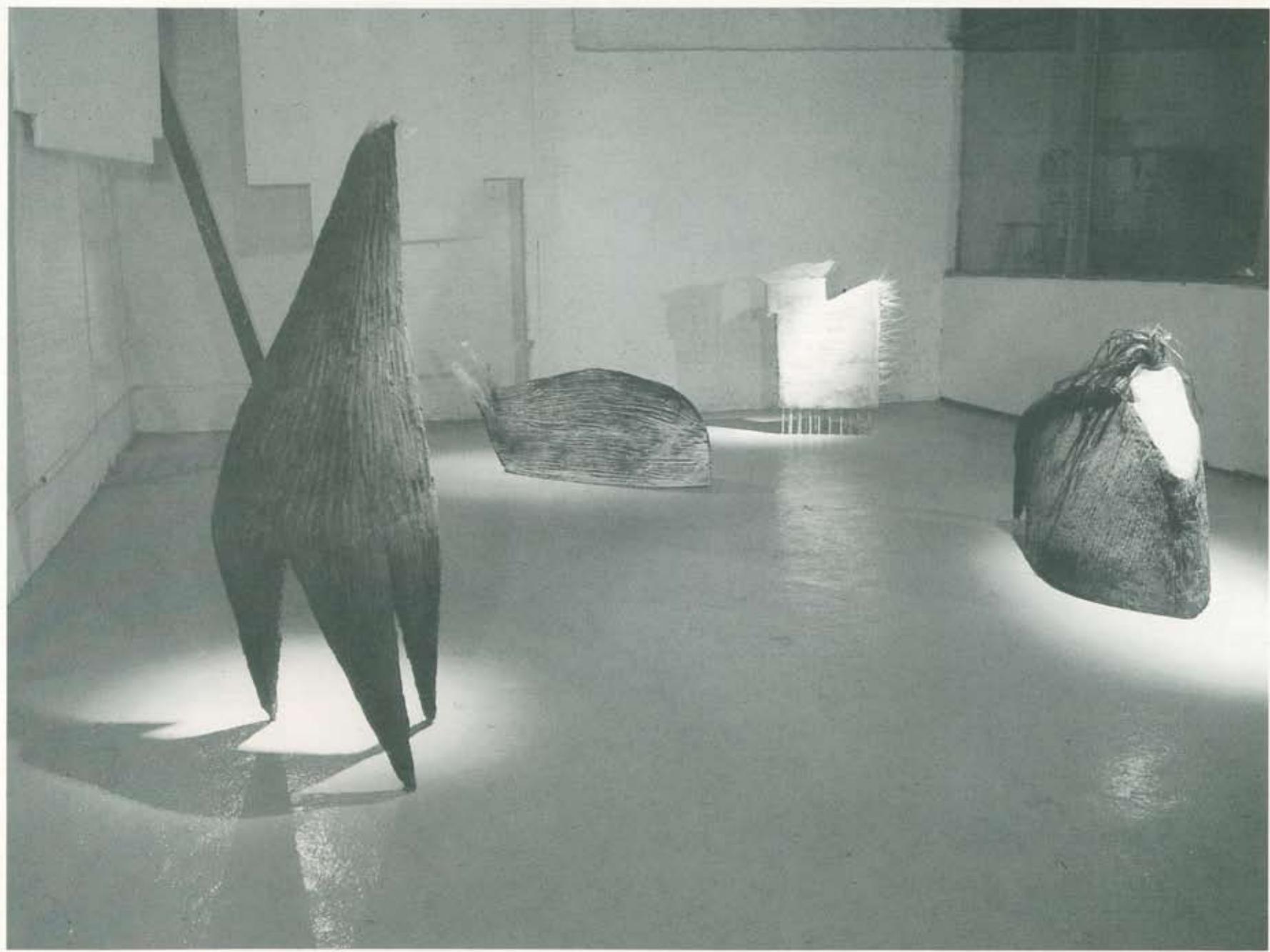
1988

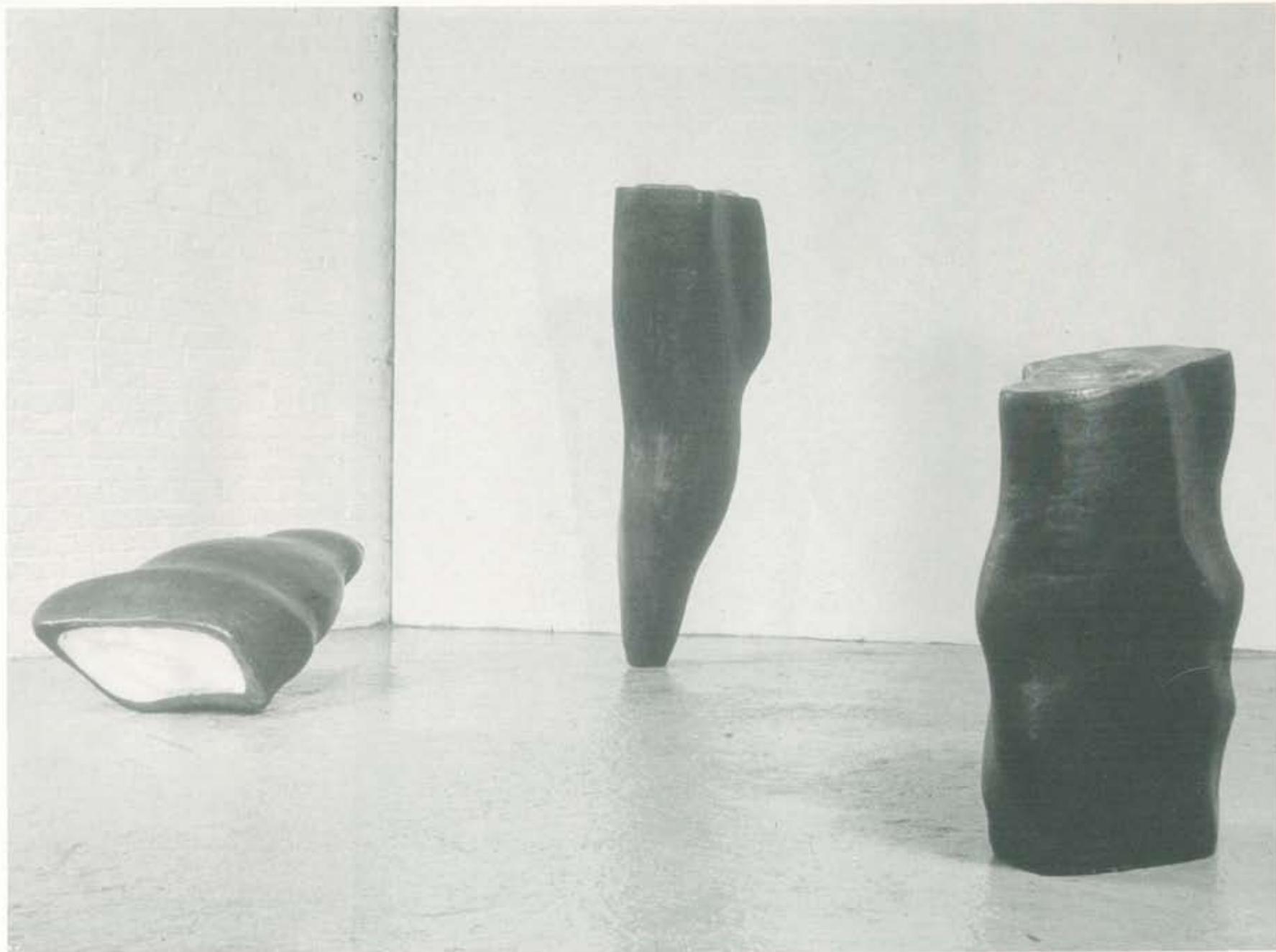
Steinsteypa, gler, stál, hvalskiði / Concrete, glass, steel, baleen

**Yfirlit af sýningu í One Main Street
Windows, Brooklyn, New York / From
exhibition at One MainStreet Windows,
Brooklyn, New York**

1990

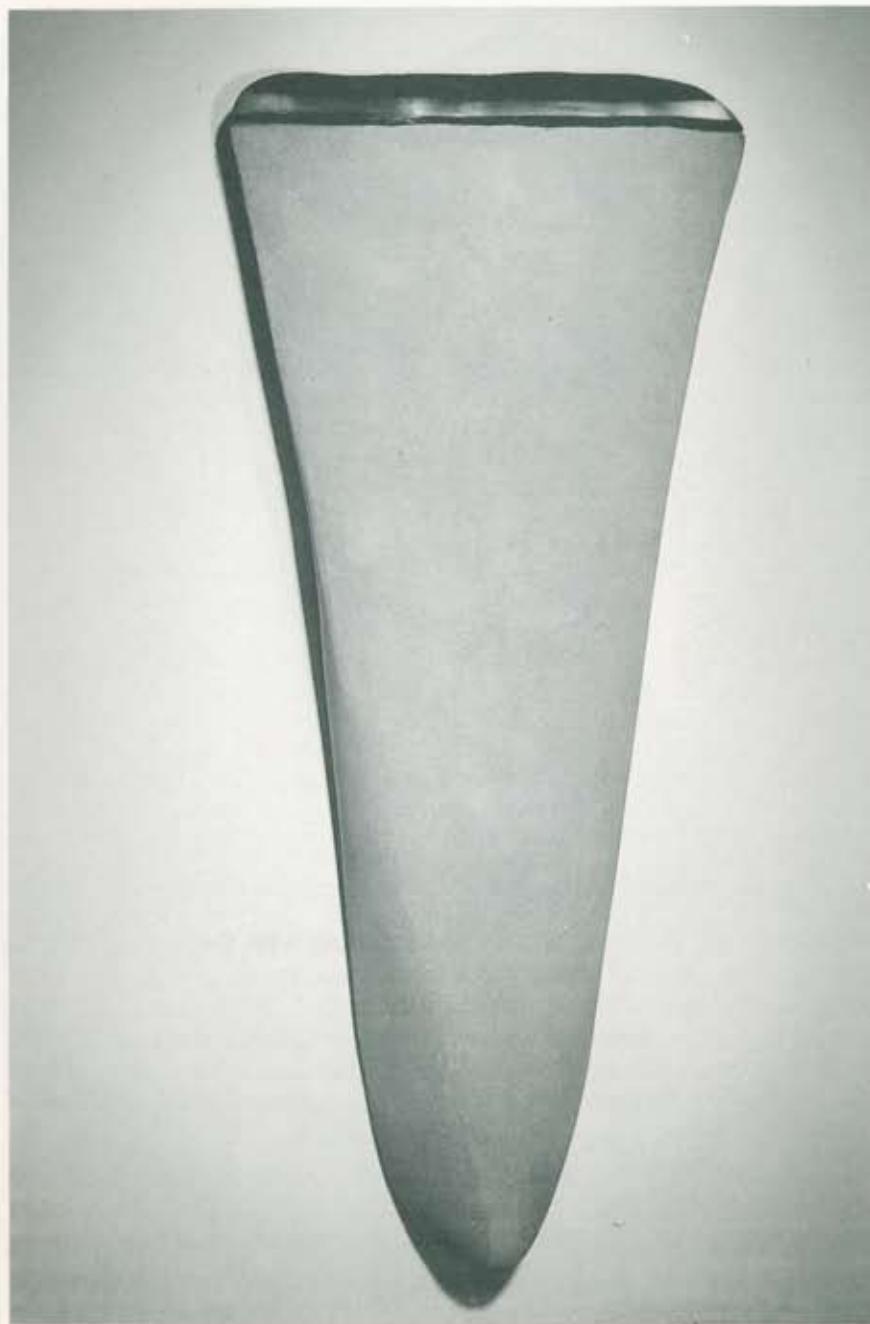

Fjall / Mountain

160 x 75 x 18 cm

1990

Steinsteypa, gler / Concrete, glass

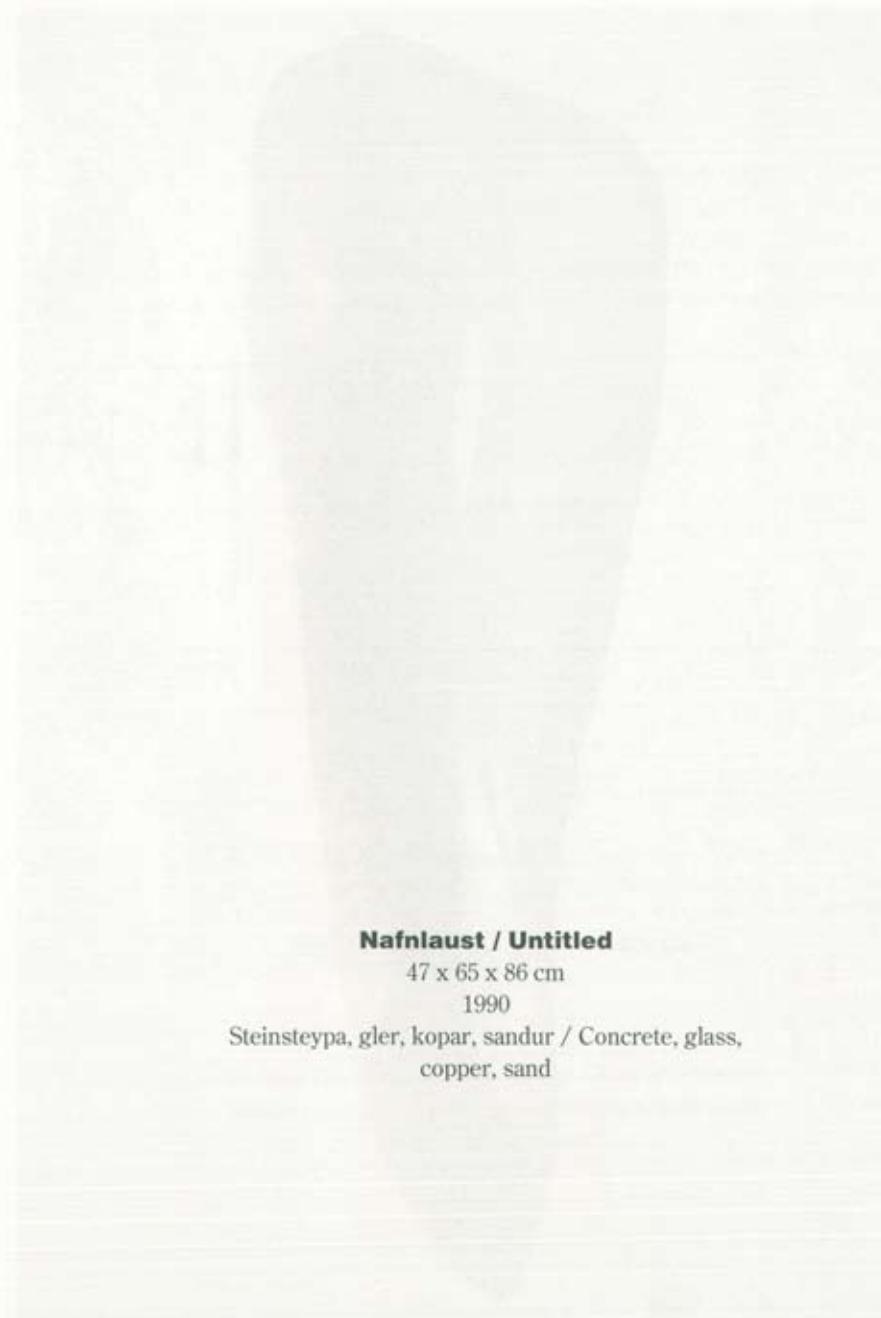
Maður með bindi / Man with tie

102 x 31 x 28 cm

1990

Steinsteypa, gler, litur / Concrete, glass, pigment
(Í eigu The Museum of American Glass at Wheaton
Village / Owned by The Museum of American Glass
at Wheaton Village)

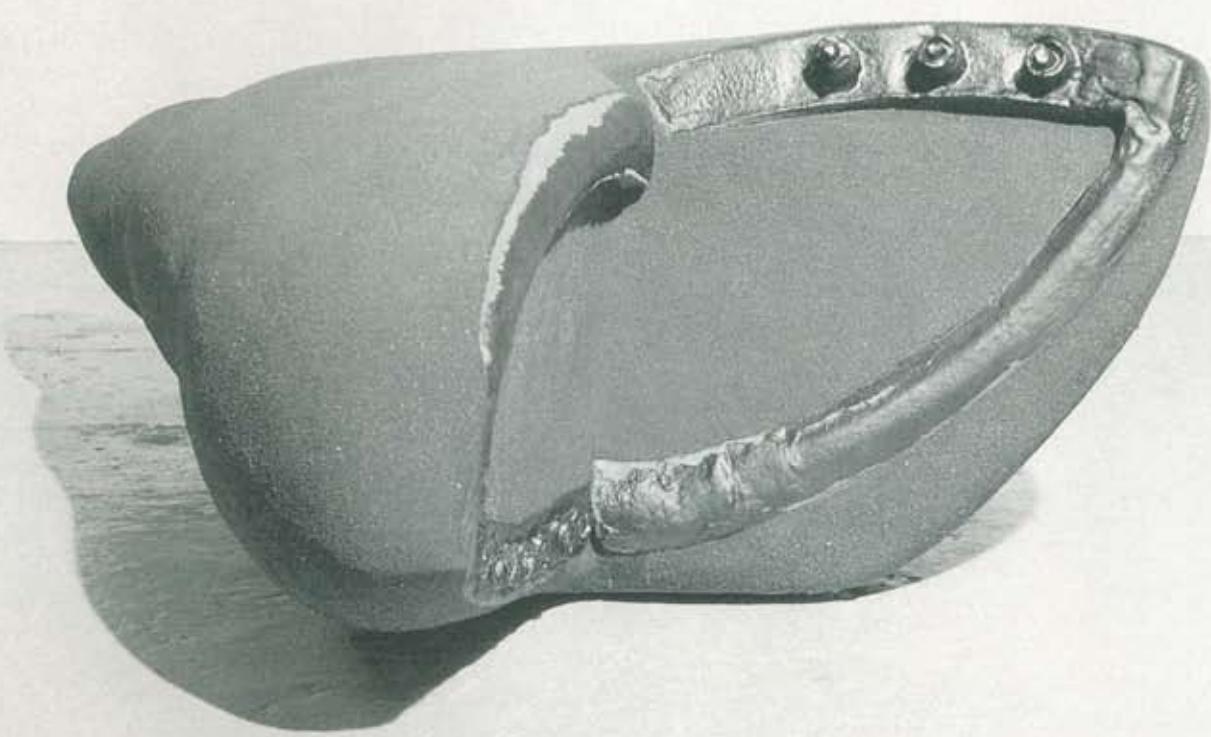

Nafnlaust / Untitled

47 x 65 x 86 cm

1990

Steinsteypa, gler, kopar, sandur / Concrete, glass,
copper, sand

**Yfirlit af sýningu í The New York
experimental Glass Workshop, New York
/ From exhibition at The New York
Experimental Glass Workshop, New York**

1986

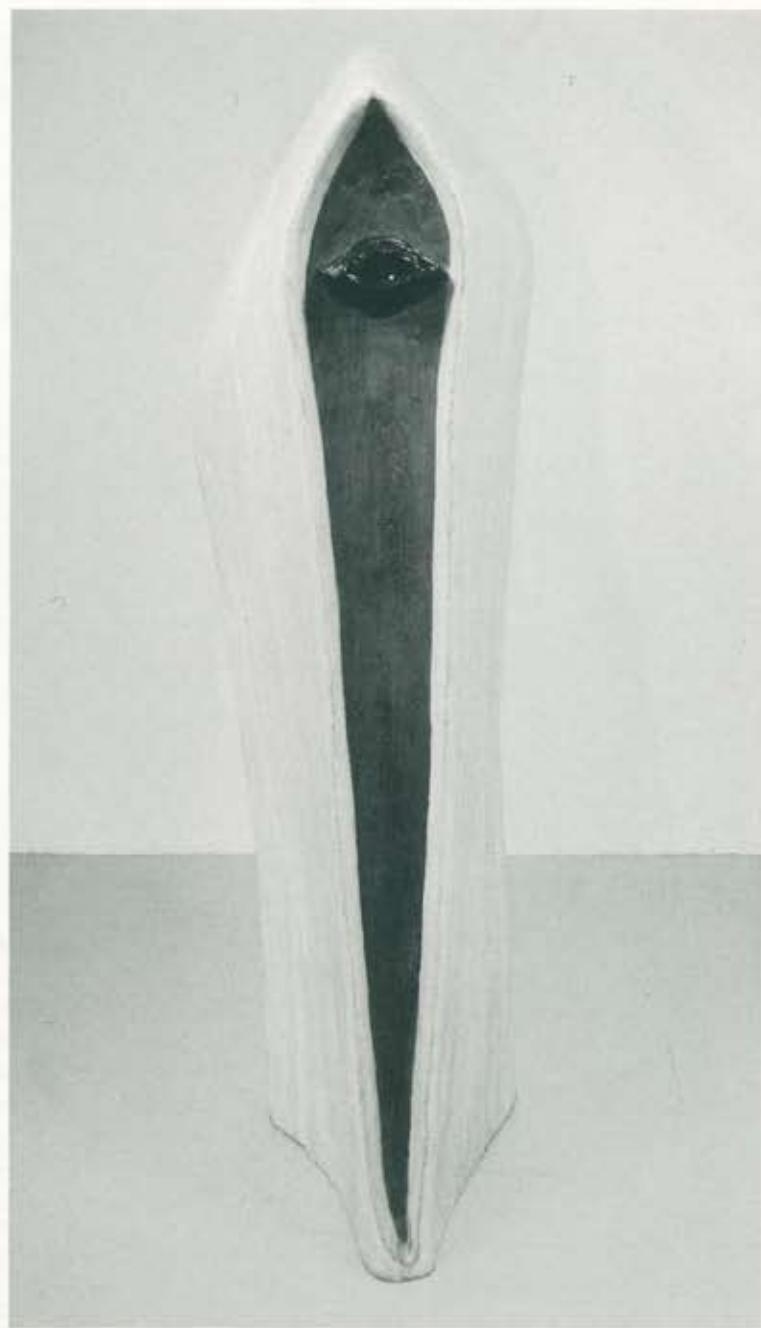

Nafnlaus / Untitled

200 x 67 x 73 cm

1990

Steinsteypa, gler, marine tex / Concrete, glass,
marine tex

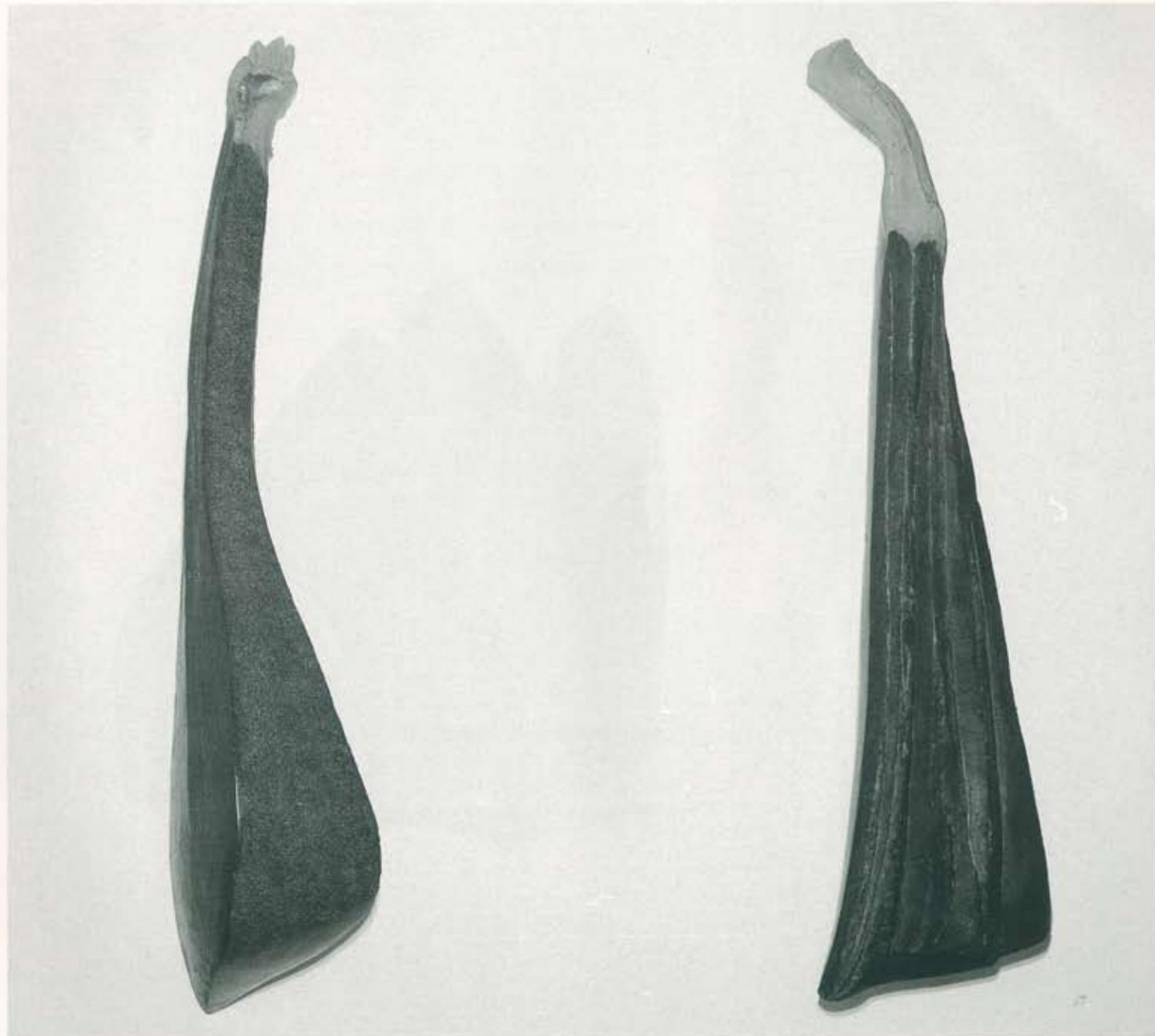
Nafnlaus / Untitled

a) 177 x 40 x 33 cm

b) 175 x 40 x 23 sm

1988-90

Steinsteypa, gler, litaduft, lakk / Concrete, glass,
pigment, paint

Bæjarfjall / House mountain

102 x 120 x 130 cm

1990

Steinsteypa, gler, sandur / Concrete, glass, sand

Brynhildur Þorgeirsdóttir

1970-1980: THE PIONEER YEARS

After the initial success of the first two albums, the band's popularity grew rapidly. They released their third album, "The Final Countdown", in 1980, which became a massive international hit, reaching number one in many countries. This success led to a tour of North America, where they performed at major arenas and sold out shows. The band's popularity continued to grow, and they released several more albums over the next decade, including "I Wanna Know What Love Is" and "Eye of the Tiger". In 1989, they released their final studio album, "The Last Stage Show", before disbanding.

BRYNHILDUR ÞORGEIRSDÓTTIR

Brynhildur Þorgeirsdóttir er fædd að Hrafnkelsstöðum, Hrunamannahreppi, Árnessýslu þann 1. maí 1955. Á árunum 1974 - 1978 stundaði hún nám við Myndlista- og handiðaskóla Íslands, og síðan við Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam, Hollandi 1979 - 1980 og Orrefors Glass School, Orrefors, Svíþjóð 1980. 1980 - 1982 var hún nemi við California College of Arts and Crafts, Oakland, California M.F.A. og 1982 Pilctuck Glass School, Stanwood, Washington.

Brynhildur Thorgeirsdóttir was born at Hrafnkelsstadir, South Iceland, on May 1, 1955.

Studied at the Icelandic College of Arts and Crafts 1974 - 1978
Gerrit Rietvelds Academie, Amsterdam, Holland 1979 - 1980
Orrefors Glass School, Orrefors, Sweden 1980, California College of Arts and Crafts, M.F.A., Oakland, California 1980 -1982, Pilctuck Glass School, Stanwood, Washington 1982

Einkasýningar/One-Man Exhibitions:

- 1990** **Skúptur**
Kjarvalsstaðir, Reykjavík
- 1989** **In the Viking Tradition**
New York Experimental Glass Workshop, New York,
New York
- 1988** **Skúptur**
Galleri Svert á hvitu, Reykjavík, Ísland
- 1986** **Visiting Artist**
New York Experimental Glass Workshop, New York,
New York
- 1983** **Skúptur**
Galleri Langbrók, Reykjavík, Ísland
- 1983** **Skúptur**
Nýlistasafn Íslands, Reykjavík, Ísland
- 1982** **Glass Studies**
Graduate Center Gallery, CCAC, Oakland, California

Samsýningar/Group Exhibitions:

- 1990** **Focus på Island**
Huset, Ålaborg, Danmörk
- 1990** **On Common Ground**
One Main Street Windows, Brooklyn, NY
- 1990** **Fragments aus dem Norden**
Kultur Favoriten, Vienna, Austria
- 1990** **Fragments of the North**
AFS Gallery, New York, NY
- 1989** **10th Anniversary BWAC Group Exhibition & 7th Annual Outdoor Sculpture Show**
Brooklyn, New York
- 1988** **The All Male Feminist Art Show**
The New Brooklyn Waterfront Museum, Brooklyn, N.Y.
- 1988** **Vital Signs**
One Main Street Windows, Brooklyn, New York
- 1987** **7th International Small Sculpture Exhibition**
Place of Exhibitions, Budapest, Hungary
- 1987** **Listamenn framtíðarinnar**
Kjarvalsstaðir, Reykjavík, Ísland
- 1987** **JUMBO-DUMBO**
BWAC Group Exhibition, Brooklyn, New York &
BWAC Outdoor Sculpture Show, Brooklyn, New York

- 1987** **Five Icelandic Artists in New York**
Privatbanken, New York
- 1986** **Miklatún - Manhattan**
Konstmuseet, Jooensuu, Helsinki, Finnland
Nordiskt Konstcentrum, Sveaborg, Finnland
Upplands Konstmuseum, Uppsala, Sviþjóð
Södertälje Konsthall, Södertälje, Sviþjóð
Galleri F-15 Moss, Noregur
- 1986** **Listakonur**
Gerðuberg, Reykjavík, Ísland
- 1985** **Hér og nú**
Kjarvalsstaðir, Reykjavík, Ísland
- 1985** **Kunst Mit Eigen-Sin, International Women Exhibition**
Museum des 20 Jahrhunderts, Vienna, Austria
- 1985** **Nordisk Glass**
Norraena Húsíð, Reykjavík, Ísland
- 1985** **Glerbrot**
Kjarvalsstaðir, Reykjavík, Ísland
- 1984** **Fjórtán listamenn**
Listasafn Íslands, Reykjavík, Ísland
- 1984** **Icelandic Artists in Palaggo**
Kulturhaus Palaggo, Liestal, Switzerland
- 1984** **Safnsýning í Nýlistasafninu**
Nýlistasafn Íslands, Reykjavík, Ísland
- 1983** **Gullströndin andar**
Jötunhúsið, Reykjavík, Ísland
- 1983** **Nordisk Glass**
Holmegaards Galleri, Köbenhavn, Danmark &
Kvadrat Galleri, Ebeltoft, Danmark
- 1983** **Ný verk í eigu Reykjavíkurborgar**
Kjarvalsstaðir, Reykjavík, Ísland
- 1983** **Hagsmunafélagið**
Kjarvalsstaðir, Reykjavík, Ísland
- 1982** **Seven Glass Sculptors**
Sun Gallery, Haward, California
- 1982** **Four Glass Graduate Students**
California College of Arts and Crafts, Oakland, California, USA
- 1982** **CCAC Glass Group**
Carol Hooberman Gallery, Birmingham, Michigan, USA
- 1981** **CCAC Glass Group**
Marilyn Faith Gallery, Chicago, Illinois, USA
- 1981** **Glass Group Show**
Hilversum, Holland
Utrecht, Holland

Styrkir og viðurkenningar/Grants and Awards:

1990 The Pollock-Krasner Grant

The Pollock-Krasner Foundation, New York

1990 Listamannalaun í þrjá mánuði

Menntamálaráðuneytið

1989 Masterwork Fellowship

Creative Glass Center of Amerika, Millville, New Jersey

1985 Listamannalaun í eitt ár

Menntamálaráðuneytið

1985 Visiting Artist

New York Experimental Glass Workshop

1985 Ferðastyrkur

Menningarsjóður Íslands

1984 Styrkur úr Listiðnaðarsjóði

1983 Listamannalaun í þrjá mánuði

Menntamálaráðuneytið

1982 The Corning Price

Pilgrim Glass School

1981 The M.F.A. Ford Foundation Grant

California College of Arts and Crafts

Verk i eigu eftirtalinna safna/Works in Public Collections:

Listasafn Reykjavíkur, Kjarvalsstaðir, Reykjavík, Ísland

Listasafn Íslands, Reykjavík, Ísland

Nýlistasafnið, Reykjavík, Ísland

The Museum of American Glass at Wheaton Village

Various Works in private collections in Iceland and the U.S.

**Menningarmálanefnd Reykjavíkur/
The Cultural Committee of the City of Reykjavík:**

Hulda Valtýsdóttir, formaður/chairman

Guðrún Erla Geirsdóttir

Ingibjörg Rafnar

Jóna Gróða Sigurðardóttir

Július Hafstein

Gunnsteinn Gislason

Selma Guðmundsdóttir

**Forstöðumaður Listasafna Reykjavíkur/
Director of the Reykjavík Municipal Art Museum:**

Gunnar B. Kvaran

Ljósmyndun/Photography:

Gréta Ólafsdóttir

William Nettles

Atli Arason

Sigurður Stefán Jónsson

Brynhildur Þorgeirsdóttir

**Yfirlestur handrita og prófarkalestur/
Proofreading and editing:**

Eiríkur Þorláksson

Þýðing/Translation:

Bernard Scudder

Hönnun sýningarskrár/Catalogue Design:

Birgir Andrésson

Setning og skeiting/Typesetting and Printing films: Prentmyndastofan hf. **Prentun/Printing:** Prentstofa G. Ben.

THE REYKJAVÍK MUNICIPAL ART MUSEUM
KJARVALSSTADIR

LISTASAFN REYKJAVÍKUR
KJARVALSSTADIR
OKTÓBER-DESEMBER 1990